

hvor Revisionen skal finde Sted. — Ændringsforslag Nr. 51, som gaar ud paa en Ændring af Overgangsbestemmelsen i § 61 Nr. 2, vil være at forstaa saaledes, at denne Bestemmelse, hvis alle Udvalgets Ændringsforslag, hvad jeg antager, blive vedtagne, som Følge af den derved fremkaldte lille Forskydning i Paragraftallet, vil komme til at lyde paa, at der kan tilstedes Afvigelser fra de i §§ 3, 4, 7, 2det Stykke, 8 og 34 indeholdte Regler. Jeg gør opmærksom paa dette for Revisionens Skyld; det er Meningen med den foreslaaede Ændring.

Hermed tror jeg at have sagt — maaske for meget, men i alle Tilfælde tilstrækkeligt til Forklaring af, hvad der staar i Udvalgets Betænkning. Selvfølgelig er jeg fuldt ud rede til, saa vidt jeg kan, at besvare Spørgsmaal, som maatte blive stillede til mig. Jeg vil blot endnu udtale det Haab, at Folketinget vil modtage denne Sag med Velvillie og fremme den trods den korte Tid, der formodentlig endnu er tilbage af Samlingen. Jeg ønsker det, fordi denne Sag trænger til at komme til en Afslutning; det bliver Dag for Dag vigtigere, at man faar ordnede Regler om det Forhold, her er Tale om. Jeg kan ikke tro andet, end at, naar man i Udvalget har været saa heldig at opnaa Enighed ved stor Imødekommen fra alle Sider, saa ligger der deri en ikke ringe Garanti for, at man saa nogenlunde har truffet det rimelige og hensigtsmæssige. Med denne anbefaling baade af de stillede Ændringsforslag og af Sagen i det hele skal jeg slutte.

Indenrigsministeren (*Enevold Sørensen*): De allerfleste af Udvalgets Ændringsforslag ere tiltraadte af mig. Jeg skal derfor ikke udtale mig om dem. Jeg vil kun fremsætte nogle Bemærkninger om visse Ændringsforslag, over for hvilke jeg enten staar tvivlende eller for et Par af dem staar, i alt Fald endnu, som Modstander.

Der er først Ændringsforslag under Nr. 9 om Forpligtelse for gensidige Forsikringsselskaber til at deponere et Beløb af 50,000 Kr. Allerede i Lovforslaget er der foretaget væsentlige Afvigelser fra den skandinaviske Kommissions Forslag paa dette Punkt, Afvigelser i strammende Retning. Det er navnlig sket derved, at man i § 21, 1ste Stykke, har optaget de for Aktieselskaber foreslaaede Regler om Forsikringsfondens Midler og gjort disse anvendelige ogsaa paa gensidige Selskaber.

Jeg er tilbøjelig til at tro, at man ved disse Bestemmelser har i tilstrækkelig Grad strammet Fordringerne over for de gensidige Selskaber. Fordringen om, at de endvidere skulle deponere en Sum af 50,000 Kr., tror jeg kan vanskeliggøre Oprettelsen af ny gensidige Selskaber. Der kan ganske vist tænkes Tilfælde, hvor en entreprenant og forretningsdygtig, men maaske ikke forretningskyndig, Mand kunde oprette et Selskab i Ly af, at det udgives for at være gensidigt, og at en saadan Virksomhed vilde kunne bremses og stoppes ved Fordringen om Deponering af 50,000 Kr., men jeg tror, at der kunde komme adskilligt flere Tilfælde, hvor virkelig naturlige, rimelige og fornuftige gensidige Selskabers Oprettelse vil blive forhindret ved denne Fordring. Derfor har jeg ikke kunnet tiltræde dette Ændringsforslag, og jeg staar i alt Fald endnu tvivlende over for denne Ændring. Det samme gælder Ændringsforslaget under Nr. 33 angaaende danske Selskabers Fritagelse for Brugen af stemplet Papir til deres Livsforsikringskontrakter. Der er ganske vist ikke her Spørgsmaal om nogen stor Sum, hverken for Statskassen eller for Livsforsikringsanstalterne. Statens aarlige Indtægt af Stempel paa Livsforsikringspolicer er efter et skønsmæssigt Overslag anslaaet til at udgøre 5—6,000 Kr., men denne Sum maa ganske vist ventes at blive en Del højere i Aarenes Løb, da der jo utvivlsomt hos Publikum er en stadig stigende Tendens til at benytte Livsforsikringsinstitutionen. Men i alt Fald for Tiden er det Beløb, som det her foreslaas, at Statskassen skal give Afkald paa, kun det finansielt ret betydningsløse Beløb 5—6,000 Kr. Nu kan man jo ogsaa sige, at det utvivlsomt vil være i Statens Interesse, at Livsforsikringsinstitutionen benyttes i saa vid Udstrækning som muligt, og den foreslaaede Stempelbegunstigelse kunde vel derfor ogsaa forsvares af dette Hensyn. Og navnlig vil man ogsaa kunne sige, at det er i Statens Interesse, at dens Borgere fortrinsvis søge danske Livsforsikringsselskaber, med hvis Soliditet der kan føres en langt mere betryggende og omfattende Kontrol end med de udenlandske Selskabers, saaledes at der, for at opmuntre hertil, kunde være Anledning for Staten til at give Stempelbegunstigelse for de danske Selskaber, altsaa paa dette Omraade give de danske Selskaber en Begunstigelse fremfor de fremmede. Fra disse Synspunkter vilde det vel kunne forsvares, at Statskassen frafaldt det Skattebeløb, hvorom det